

LACĂRĂ ROSIE

Organ al comitetelor orășenesc și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orășenesc și raional
Arad, anul XIII Nr. 3755 | 4 pagini 20 bani | Duminică 2 septembrie 1956

Maistrul -- conducător nemijlocit al producției

Intruchind veriga de legătură operativă între conducerea întreprinderii și muncitori, maistrul este principalul organizator, îndrumător și conducător al producției la locul de muncă.

În organizarea producției la nivelul cerut de tehnica înaintată, maistrilor, alături de ingineri, le revin sarcini importante. De felul cum ei se pricep să organizeze munca, de felul cum repartizează sarcinile de producție pe muncitori, de grija ce o manifestă pentru introducerea și folosirea tehnicii noi, pentru creșterea de cadre profesionale pregătite și capabile, depinde în cea mai mare măsură asigurarea îndeplinirii integrale și la timp a sarcinilor ce revin secțiilor pe care le conduc.

Pentru ca maistrul să fie respectat, să aibă ascultare îndrumările, în primul rând el trebuie să se apropie de muncitori, să le asculte părerile și cererile, să-i ajute în lichidarea greutăților pe care aceștia le au în muncă.

Numeroși sînt maistrii din întreprinderile din orașul nostru care se ocupă de bunul mers al producției și sprijină prin toate mijloacele muncitorii pe care-i conduc. Nu rareori îi găsim printre muncitori pe maistrii Iosif Nagy și Ioan Frunzău de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, pe Gheorghe Vidican, Iosif Kiss de la uzinele „30 Decembrie”, Petru Cristea de la „Tricolor roșu” și mulți alții. Ei organizează temeinic locul de muncă, se îngrijesc de aprovizionarea din timp a muncitorilor cu cele necesare, îndrumă și ajută practic pe muncitori să-și poată îndeplini sarcinile de plan, ascultă propunerile sau sesizările lor și caută să le rezolve pe cele juste. Muncind astfel cu oameni, acești maistri sînt simpatizați de către muncitori, există o armonie între ei și muncitorii pe care îi îndrumă, lucru care se reflectă în îndeplinirea sarcinilor de producție. Secția de țesători condusă de maistrul Iosif Kiss de la uzinele textile „30 Decembrie”, de pildă, este de cele mai multe ori fruntașă pe sectorul țesătorie.

Sînt însă unii maistri care privesc unilateral sarcinile ce le revin în producție, neglijînd numeroase laturi importante ale procesului de producție. Așa este cazul maistrului Hirsch Goltman de la fabrica „Tricolor roșu”, care crede că dacă se preocupă de întreținerea utilajului în bune condiții, și-a făcut pe deplin datoria de maistrul, neglijînd în schimb probleme ca: ajutorul ce trebuie să-l dea muncitorilor pentru ridicarea nivelului lor profesional, buna organizare a locului de muncă etc. Mai există unii maistri ingimfași care — prin atitudinea lor — îi îndepărtează pe oameni de ei. Astfel procedează maistrul Anton Doczi de la filatura „30 Decembrie”, care deși este un bun tehnician, nu la în considerare propunerile oamenilor, nu-i ajută să-și însușească cel mai bine meseria, din care cauză nu se bucură de simpatia lor.

Nu este justă nici atitudinea maistrului Anton Eberlein din secția Împlărie a uzinelor „Gheorghe Dimitrov”, care nu se preocupă suficient de bunul mers al producției, sau a maistrului Ștefan Varga de la țesătoria uzinelor „30 Decembrie”, care are leșeri netovărășești față de muncitorii din secția pe care o conduce, nu dă ajutorul calificat necesar țesătorilor, bruschează muncitorii. Toate acestea au un rol negativ asupra producției în secție, care este întotdeauna printre cele codășe.

Maistrii sînt chemați să sprijine introducerea tehnicii noi, a tehnologiei și a metodelor avansate de muncă, să participe activ la traducerea în viață a măsurilor menite să lichideze orice deficiență în ce privește creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor. Este de datoria maistrului să ajute pe muncitori în aplicarea celor mai bune metode de muncă, să le extindă în mod organizat, să facă din ele un bun al tuturor muncitorilor. În introducerea tehnicii noi, în generalizarea experienței înaintate, maistrii să-și țină cont de propunerile juste ale muncitorilor și să facă totul pentru traducerea lor în viață.

O preocupare de căpetenie a fiecărui maistrul să fie ridicarea continuă a nivelului său profesional pentru ca, la rîndul său, să poată ridica nivelul profesional al muncitorilor.

Conducerea întreprinderilor au datoria de a crea maistrilor toate condițiile pentru ca aceștia să-și poată desfășura din plin capacitățile lor tehnico-organizatorice și inițiative lor creatoare. În același timp, organizațiile de partid și comitetele de întreprinderi să-i ajute pe maistrii să-și ridice necontenit nivelul politic și profesional, să le imprime, prin muncă politică, spiritul de răspundere, astfel ca aceștia să simtă ca o datorie de onoare sarcina importantă ce le-a fost încredințată.

Trebuie grăbit ritmul colectărilor

Ca și în alte comune ale raionului, la Firiteaz și satul aparținător — Fiscuț, strînsul recoltei de cereale s-a terminat la timp. Gospodăriile colective din Firiteaz și Fiscuț au fost primele atît la strînsul recoltei cît și la achitarea cotelor către stat. Sînt și mulți țărani muncitori cu gospodării individuale care și-au achitat în întregime cotele din cerealele recoltate. Printre aceștia se pot aminti Simion Dumii, Lazăr Iovin, Nichita Lasc, Gheorghe Miși, Nicolae Cincu și alții.

Dar la Firiteaz și Fiscuț sînt și țărani muncitori care trăgănează predarea cotelor: Ioan Crișan, Pavel Urs, Gheorghe Fibișan, agent sarnitar, Nicolae Nădăban din Firiteaz, Ioan Borșii, agent al culturii de rapiță, Vasile Teaha, Traian Farcaș, Moisa Moș, Sava Păcuran din Fiscuț și alții.

Chiaburii Gheorghe Jacoblovici, Livius, Vodă, Sandu Vuicu, Dumitrie Putici, Matei Peri, Traian Stancu, Vasile Miși și alții, n-au predat încă acum statului cotele cuvenite de gru.

Aceasta înseamnă că împuternicitul comunal, tov. Gheorghe Boc, comitetul executiv al statului popular comunal (președinte tov. Romulus Susan), organizația de bază, (secretar tov. Viorel Rusu), n-au știut să organizeze destul de bine munca de colectare.

Trebuie desfășurată o astfel de muncă politică încît fiecare țaran muncitor să înțeleagă că achitarea cotelor e o îndatorire patriotică de la care nimeni n-are dreptul să se sus-tragă.

În plină desfășurare a concursului de inovații

Încă de la 1 aprilie, în toată țara se desfășoară concursul de inovații care va lua sfîrșit la 1 noiembrie. În cadrul acestui concurs, oamenii muncii din întreprinderile arădene fac însemnate propuneri pentru îmbunătățirea procesului tehnologic, pentru perfecționarea tehnicii. Iată câteva aspecte din întreprinderile arădene în ce privește concursul de inovații.

Realizări prețioase

La cabinetul tehnic de la fabrica de mașin-unelte „Iosif Rangheț”, de la 1 aprilie și pînă la sfîrșitul lunii august s-au primit, în cadrul concursului de inovații, 43 propuneri. În perioada pînă la 1 august s-au pus în aplicare 23 inovații, iar zilele acestea, în urma ședinței cabinetului tehnic, se vor mai pune în aplicare încă un număr însemnat de inovații. Lu-

nile în care s-au înregistrat cele mai multe propuneri de inovații au fost iunie și iulie. Printre cele aplicate se enumeră inovația tovarășului Gh. Moșlu, care a inițiat o trusă de tamponare pentru măsurarea gîurilor calibrate cu diferite ajustaje. Unele din propunerile făcute rezolvă și teme din planul tematic de inovații. La realizările cabi-

netului tehnic a contribuit și brigada de inovatori condusă de Ludovic Kismaryal, care ajută pe muncitori în detaliile tehnice ale inovațiilor. Zilnic la cabinetul tehnic de la „Iosif Rangheț” sosesc noi și noi propuneri, ceea ce denotă munca conștientă și activă a colectivului de inovații în frunte cu tovarășul Vasile Niță, responsabilul cabinetului tehnic.

Cabinetul tehnic în perioada concursului

La Atelierele C.F.R., de la începerea concursului și pînă în prezent s-au înregistrat la cabinetul tehnic 57 propuneri de inovații. Dintre acestea au fost aplicate 36. În urma inovațiilor aplicate s-a obținut, de la 1 aprilie și pînă la 1 august, economii în valoare de peste o sută de mii lei. Inginerul Mihai Voitovici a confecționat un

dispozitiv pentru presat și deplasat butoni și osii pentru locomotivele de cale îngustă, prin care se obține o economie antecalculată în valoare de 59.054 lei pe an. Inovații însemnate au și tovarășii Iosif Rolărescu, Gheorghe Hambarel, Petru Brata, Petru Ban, Sebastian Ilu, Ioan Buhoci, Ioan Toma și alții. În planul de viitor al

cabinetului tehnic sînt prevăzute o serie de acțiuni care au menirea să ajute munca inovatorilor. Se va viziona un film documentar: „Funcționarea mașinii cu aburi”, se vor organiza schimburi de experiență la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, unde sînt stabilite mai multe conferințe și consfătuiri cu inovatorii.

Munca e mai productivă

La cabinetul tehnic al Depoului de locomotive s-au înregistrat de la începutul concursului de inovații pe față și pînă în prezent un număr de 12 propuneri de inovații din care au fost aplicate 9.

Printre inovațiile de mai mare importanță amintim pe ale tovarășilor Teodor Tocslingher și Mihai Teodorescu. Ei au confecționat un dispozitiv pentru deplasat cămășulele la cilindrii motoarelor. În urma aplicării acestei inovații, productivitatea muncii a crescut la operația respectivă cu 50 la sută, obținîndu-se în același timp și economii însemnate. Maistrul Ilie Bulboacă a confecționat un dispozitiv macara transportabil pentru demontatul și montatul tampoanelor la locomotive. Acum, această operație este efectuată cu ajutorul macaralei respective de către un singur om, față de 4 cîți o efectuau înainte manual. Prin aplicarea tuturor inovațiilor din perioada concursului se obțin la Depoul de locomotive economii antecalculate pe an în valoare de 60.000 lei.

Ordinul ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine Nr. M 25

2 septembrie 1956 BUCUREȘTI
Tovarăși piloți, navigatori, ingineri și tehnicieni, trăgători și radiononșii, mecanici și motorști, lucrători din atelierele de aviație; Tovarăși soldați și matrozi, sergenți și carnici; Tovarăși ofițeri, generali și amirali!
Poporul român și forțele sale armate sărbătorească astăzi Ziua Aviației Republicii Populare Romine.
Vă salut și vă felicit cu prilejul Zilei Aviației Republicii Populare Romine.
Urez întregului personal al forțelor aeriene militare ale Armatei Republicii Populare Romine noi succese în ridicarea nivelului pregătirii de luptă și politice, în cunoașterea, întreținerea și întrebuințarea tehnicii de aviație modernă din înzestrare, în întărirea continuă a disciplinei militare la sol și în aer.
Urez muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, din atelierele de aviație noi realizări în muncă.
Trăiască Aviația Republicii Populare Romine!
Trăiască Republica Populară Romină!
Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

MINISTRUL FORTELOR ARMATE ALE R. P. R.
General colonel, LEONTIN SALAJAN

DECLARAȚIA C. C. al P. M. R. cu privire la interzicerea Partidului Comunist din Germania

Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare și întregul popor român au ațat cu adîncă indignare despre actul samavolnic, cu totul ilegal al autorităților vest-germane de interzicere a Partidului Comunist din Germania și protestează cu energie împotriva acestui atac brutal, care lovește în cele mai elementare drepturi și libertăți ale poporului german.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român anintește că actuala interzicere a Partidului Comunist din Germania repetă fapta sinistră petrecută cu 23 de ani în urmă. Se știe că baia uriașă de sînge în care hitlerismul a scaldat Germania și Europa întreagă a fost precedată de interzicerea Partidului Comunist din Germania. Cele mai reacționare cercuri imperialiste vor să decapiteze clasa muncitoare din Germania vestică pentru a putea trece apoi la lichidarea tuturor libertăților democratice, la intensificarea și mai fîșișă a pregătirilor de război. Așa au procedat hitleristii în trecut. Pe același drum pășesc astăzi cercurile guvernante din Germania de vest.

Experiența istoriei arată că scoaterea în afara legii a partidului comunist pune în pericol și celelalte partide și organizații muncitorești și democratice: partidul social-democrat, sindicatele, organizațiile de tineret. Nici un om cinstit nu poate rămîne pasiv față de politica cercurilor guvernante vest-germane îndreptată împotriva clasei muncitoare, a intereselor naționale ale poporului german, împotriva cauzei păcii. Experiența proprie a clasei muncitoare din România — care și-a făcut unitatea sa în lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc și a fascismului — pentru crearea și consolidarea puterii populare — confirmă adevărul că, în fața atacului fascist, clasa muncitoare are datoria să-și unească forțele. Sîntem ferm convinși că unirea muncitorilor germane, strîngerea în jurul său a tuturor forțelor democratice va izbîvi să împiedice prăvălirea Germaniei occidentale pe drumul fascismului și al războiului.

Cercurile reacționare conducătoare din R. F. Germană au interzis partidul comunist deoarece el slujește cu devotament interesele clasei muncitoare și ale poporului german și este forța cea mai hotărîtă în lupta împotriva remilitarizării, împotriva prefacei Germaniei în focarul unui nou război. Partidul comunist a fost interzis pentru că el se pronunță hotărît împotriva războiului și mobilizează masele populare din R. F. Germană la lupta pentru unișirea clasa muncitoare a Germaniei, pentru pace și democrație.

Că acestea, și nu altele, sînt motivele reale ale interzicerii partidului comunist se vede din întreaga politică pe care o duce guvernul vest-german. Puțin timp înainte de interzicerea Partidului Comunist din Germania, cercurile guvernante din Germania occidentală, sub obiduirea forțelor imperialiste din Vest, au decretat serviciul militar general obligatoriu; ele dezvoltă rapid producția de armament, cresc din nou un Wehrmacht revansard, avînd în frunte foștii generali hitleristi. Interzicerea Partidului Comunist din Germania este menită să nelezească drumul acestor arme a agresiunii către un nou război mondial.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român consideră măsura fascistă de interzicere a Partidului Comunist din Germania drept un act de îndăsprire a încordării internaționale, o provocare la adresa forțelor păcii și progresului omenirii. Șfîdnind popoarele lumii, militarismul fascist încearcă din nou să-și ridice capul. Măsurile represive, antidemocratice, ale autorităților vest-germane sînt în contradicție flagrantă cu hotărîrile istorice luate de puterile din coaliția antihitleristă cu privire la organizarea Germaniei după război ca un stat democratic și iubitor de pace.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român condamnă cu toată energia acest act agresiv al cercurilor reacționare din R. F. Germană și-l consi-

deră drept o dovadă a faptului că aceste cercuri nu vor o unișire pașnică a Germaniei, ci o unișire prin forță, pe calea războiului.

Planurile nesăbuite ale cercurilor reacționare nu au sorți de izbîndă. Nu odată au dat greș încercările reacționare de a lichida partidele de avangardă ale clasei muncitoare. În țara noastră interzicerea Partidului Comunist din România în timpul regimului burghezo-moșieresc n-a putut împiedica pe comunistii să mobilizeze și să conducă lupta maselor muncitoare pentru libertate, democrație și socialism.

Partidul Comunist din Germania a fost interzis și în timpul stăpînirii hitleriste. Cu toate acestea, eroicul partid al comunistilor nu numai că nu a pierit, ci, în ciuda jertfelor și a sacrificiilor suferite, a stat în fruntea forțelor democratice germane în lupta împotriva hitlerismului, pentru adevăratele interese naționale ale poporului german. În vreme ce din Hitler și regimul lui s-a ales praful și pulberea.

Astăzi situația este cu totul diferită de cea din 1933. Fascismul precum și militarismul japonez au fost zdrobite. Numeroase țări din Europa și Asia, eliberate de sub jugul fascist, au pășit pe calea socialismului. Țările socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică și China populară, formează sistemul socialist mondial și reprezintă o putere uriașă, de neînving. Există, se dezvoltă și se întărește Republica Democrată Germană, primul stat muncitoresc-țărănesc din istoria Germaniei, stat care nu urmărește cuceririle imperialiste și războaiele de cetroptare, ci realizarea năzuințelor naționale ale poporului german, realizarea pașnică a unității întregii patrii germane, colaborarea și prietenia cu toate popoarele lumii. Se lărgește tot mai mult zona păcii, care cuprinde pe lîngă țările socialismului țări ca India, Indonezia, Egipt și altele. Astăzi, forțele democratice și socialismului sînt mai puternice ca orîndă.

Poporul român, în frunte cu eroica sa clasă muncitoare, alături de toate forțele iubitoare de pace din lumea întreagă, se ridică cu hotărîre împotriva actului ilegal și antipopular al autorităților vest-germane. Poporul nostru nu poate uita că a avut de suferit de pe urma militarismului german și a fascismului și de aceea înțerează cu cea mai adîncă revoltă sentința fascistă de la Karlsruhe. Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă ferma sa convingere că nici o jărădelege, nici o măsură teroristă nu vor putea opri gloriosul Partid Comunist din Germania să-și facă datoria față de clasa și poporul său, să mobilizeze masele populare în lupta împotriva militarismului german, pentru pace și democrație.

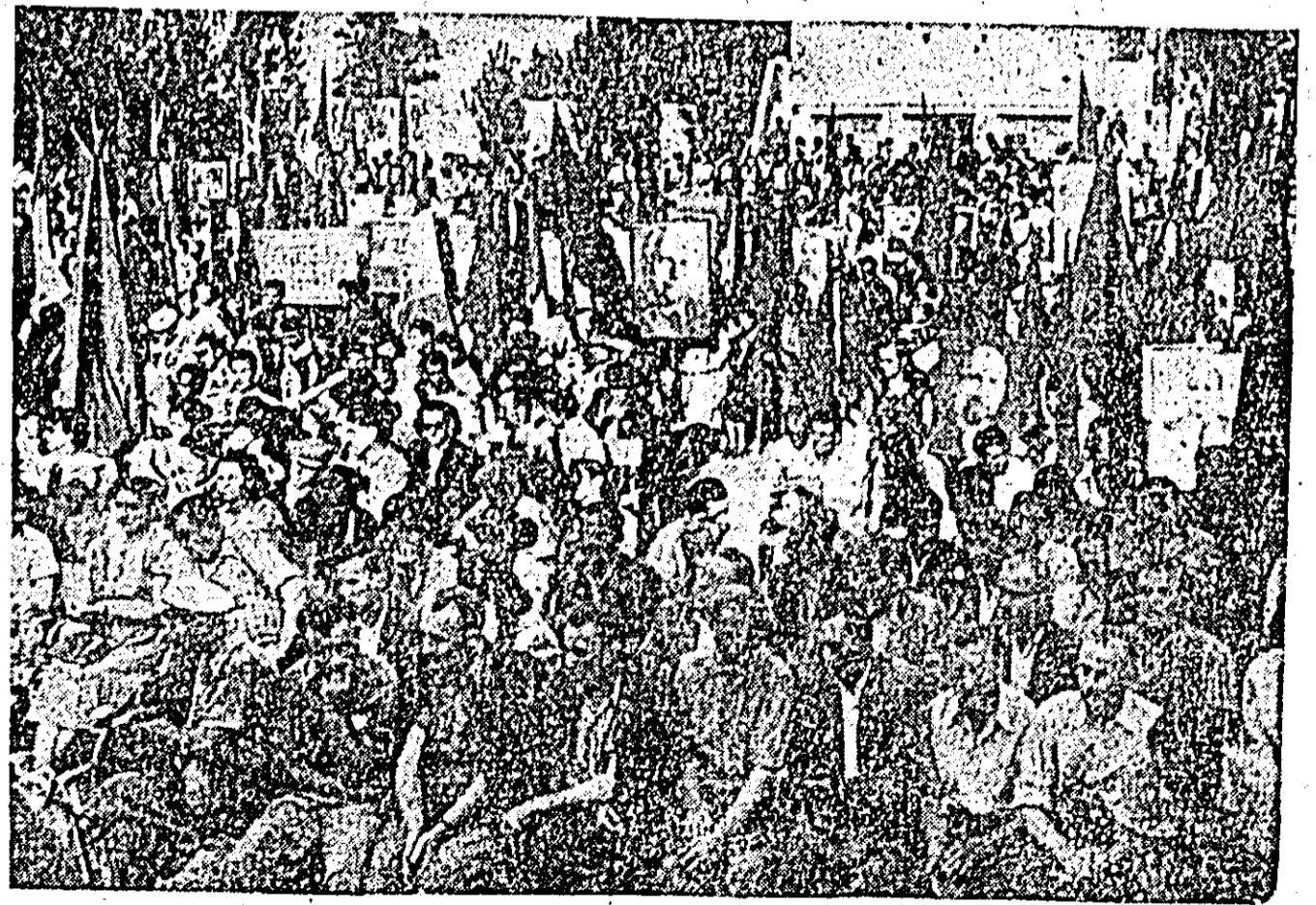
Partidul Comunist din Germania a fost interzis. Dar nu există forță în lume să poată nimici partidul din rîndurile cărui s-au ridicat mii și mii de eroi care și-au jertfit viața pentru libertatea și fericirea poporului german. Partidul comunist nu poate fi nimicit, deoarece el este parte componentă a clasei muncitoare germane, avîngardă el care apără cu fidelitate interesele vitale ale poporului german.

În numele muncitorilor, țărănilor, intelectualilor patriei noastre, al întregului popor al Republicii Populare Romine, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român trimite un salut fierbînt comunistilor germani, tuturor patrioților care se opun samavolniciei fasciste. În lupta pentru o Germanie unită, democratică, iubitoare de pace, poporul german, clasa muncitoare germană, partidul ei comunist se pot bizui pe solidaritatea frățească a clasei muncitoare din România, a partidului său, pe simpatia întregului popor român.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă încrederea că Partidul Comunist din Germania va găsi în mijlocul poporului forțe capabile de a continua și a intensifica lupta sa, în numele libertății, democrației și păcii.
Trăiască Partidul Comunist din Germania!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

CALEA FASCISMULUI VA FI BARATĂ

Interzicerea Partidului Comunist din Germania continuă să fie în atenția opiniei publice din întreaga lume. Mii și mii de oameni, de cele mai diferite concepții politice își unesc glasul într-o atitudine de protest împotriva acțiunilor fasciste ale autorităților de la Bonn.

Și în orașul nostru au avut loc în această săptămînă nenumărate mi-

tinguri și adunări populare în care muncitori și intelectuali au cerut cu hotărîre să se pună capăt represunilor și terorii împotriva comunistilor germani, să-i fie redată poporului german libertățile democratice, să fie repus în drepturile sale, legale, Partidul Comunist din Germania.

Clîșeul nostru redă un aspect de la marea adunare populară care a avut

loc vineri după masă la teatrul de vară din Arad. În cuvîntările tinute, în dirzenia cuvintelor ce izbucneau din piepturile participanților la adunare, s-a desprins încrederea nezdrușnică că, în ciuda acțiunilor brutale ale autorităților de la Bonn, Partidul Comunist din Germania va continua să existe și să lupte.

TRACARA ROŞIE

Decada artei și literaturii ucrainene

Andrei Malîško

Poezicile ucrainene Andrei Malîško este fiul unuia dintre cei de la țară. El a urmat cursurile unei școli de șapte ani și apoi a absolvit Facultatea de Literatură a Institutului din Kiev. Andrei Malîško a fost profesor din anul 1932 până în 1934. Primele lui poezii se referă tocmai la această perioadă. Ele au fost publicate în cu-

legerea de opere a tinerilor scriitori intitulată „Prietenie”. În anul 1936, La apărut volumul „Patria”. După el, au urmat: „Din cartea vechii”, „Se născu fiii”, „Ciocirile”, „Mărie”, „Zaporojenii”. În aceste cărți sunt grupate opere închinată marilor prefaceri socialiste din Ucraina și prieteniei dintre popoare.

În anul Marele Război pentru Apărarea Patriei, Malîško a fost corespondent al ziarelor de front. Poeziile lui ostășești sunt adunate în culegerile „Lupta”, „4 ani” și „Iaroslava”. Malîško a scris în perioada postbelică poemele „Prometeu”, „Legenda viei”, „Comandantul de oști”, „Dincolo de marea albastră” și alte opere.

Creația lui Andrei Malîško este strâns legată de poezia populară ucraineană, folosind în mod original motivele, intonațiile și metaforele ei. Totodată, el urmează în chip creator tradițiile lui Malakovsky.

Malîško este unul dintre cei mai populari poeți ucraineni. Pentru poemul „Prometeu” și pentru poeziile sale lirice a fost distins cu Premiul Stalin.

PATRIA PĂCII

Nu vintul cu arpi ușoare,
Nu aspra furtună vulește,
A patriei dragi răsuflare
În inima mea năvăleşte.

Cu riuri, puhai, primăvara,
Cu soare și vinturi rebele,
Cu holde întinse ca marea
Ce-și unduie spicul spre stele.

Cu gingașa ta melodie,
Cu-al pasărilor zbor ciripit,
Cu floarea de măr colție,
Un tîndr pămlînt-înșorit.

Nu, raze, scîlpînd dimineața
Din zare în zare lucese,
Și ochii tăi mari, însoțit,
Ca soarele-n mine-privese.

În el văd putere-nțeleaptă,
Al lupilor drum străbătut,
Și soarta senină și drăpăntă,
Și-al vremii ce vine-ncepăt.

Ce stații sfîrșit-am în cale,
Ce drum am avut, ce cărări —
La Volga sînt stînci domoale,
Movile ce unduie-n zări.

Nol, din libertate-n țară
Și din sovietică glie,
Carpaților dus-am, și Dunării,
Pace și prietenie.

Popoare, fiți libere toate!
Mîncina și sila să piară,
O, mamă, înspre libertate,
Pămîntul pe arpași zboară.

În românește de MARIA BANUȘ

Manifestări culturale

Consiliul orașenesc A.R.L.U.S. a organizat în ziua de 31 august, orele 9,30, în localul librăriei „Cartea rusă” una din cele mai importante manifestări culturale din cadrul decadelor literaturii și artei ucrainene. A avut loc o conferință despre: „Viața și opera lui Ivan Franko”, ținută de tov. prof. Ioan Nicu.

Festivitatea încheierii decadelor literaturii și artei ucrainene va avea loc miercuri, 5 septembrie orele 17,30, în sala „Studio”.

O expoziție de artă a Americii precolumbiene

La muzeul Ermitaj din Leningrad s-a deschis o expoziție a monumentelor culturii și artei Americii dinaintea de Columb. Deși colecția nu este mare, ea permite totuși să se urmărească progresul culturii în America dinaintea de descoperirea ei.

Prima secție a expoziției este consacrată popoarelor și populațiilor din partea meridională a Americii de nord. Aici sînt expuse obiecte de ceramică datînd din secolul X—XV-lea, care au aparținut tribului Pueblos (statele Colorado și Arizona), obiecte aparținînd locuitorilor din valea Mexicului, începînd cu idoli ai plugărilor primitivi și terminînd cu unele și scule de gospodărie din perioada aztecă.

Cea de-a doua secție este consacrată culturii indienilor din America de sud.

TAKACS TIBOR
poet din R. P. Ungară

APE REPEZI

Apele sprînjare
Codri-nalți în zăre
Tunetul de nori
Glusul îi păzesc.
Floarea cînd se-nclină
Munții cînd suspină
Cerul cînd roșește
Dragostea îi-o crește!

Hei, sub înlîmtoară
Ce mai flutur zboară
Și mîo înfloară,
Mii culori scintile:
Zarea o încarcă
Se întrec, se-ncearcă
Totul zarea-î parcă
Numai curcubeiel!

Dunărea o ară
Herghelle rară:
Vint de primăvară
Apele brîzdează
Muguri sparg seninul
Cîntecul, deplinul
Are gust ca vinul
Arde, scintilează!

Lasă să se joace
Fluturile-n pace.
Înima îmi bate-n
Ritmul tineresc.
Apele sprînjare
Codrii mari în zăre
Tunetul de nori!
Spun că te iubesc!
În românește de
RUSALIN MUREȘAN

DISCUȚII

Mai multă atenție lucrărilor de artă plastică

Dezvoltînd discuția noastră pe tărîmul artei, am vorbit despre forța educativ-mobilizatoare a artei, care în întregime e determinată de orientarea ideologică, de puterea de convingere a imaginilor create de artiști într-o generalizare artistică.

Așa se întîmplase și acum, cum de obicei se întîmplă atunci cînd se întîlnesc sculptorii sau pictorii între ei.

Discuția noastră a pornit de la expoziția iugoslavă cu cele 60 de picturi, expuse în Muzeul din localitate. Am trecut pe urmă în problemele creațiilor legate de aspecte din orașul nostru.

Eram aprobat spunînd că arta este și poate să fie o armă foarte puternică ideologică, cu mijloace importante de educare a oamenilor în spiritul socialist, dar asta — spuneau interlocutorii mei — vor s-o facă numai operele de artă cu un profund conținut de idei și o formă adecvată, opere care dezbate probleme și teme însemnate, cu subiecte care să reflecte ceea ce este esențial și are caracter de lege în viață.

Fiindcă a venit vorba de opere de artă cu un profund conținut de idei, cu subiecte care reflectă ceea ce este esențial și cu caracter de lege în viață, am încercat să vedem printr-o analiză a realității dacă în orașul nostru se respectă această principialitate.

— Bine ar fi să fie așa — a spus cineva —, însă spre mîhnirea noastră tovarășii aleși în forurile de conducere ale treburilor obștești nu dau importanța cuvenită producției de lucrări plastice, iar indiferența lor face să fie promovate lucrări slabe.

— Luăm ca exemplu picturile din holul gării Arad, care la fel ca multe „picturi” din diferite cluburi municipale, cabinete directoriale etc., făcute de anumiți vopsitori, nici pe departe nu reușesc să cristaliceze ceea ce de fapt ar trebui să cristaliceze lucrările de artă, adică să traducă în imagini tipice, vii, momente luate din viața poporului, astfel ca să dobîndească o semnificație emoțională pentru privitorii.

Avocau dreptate, căci judecînd importanța gării noastre ca poartă la frontieră, prin care trez vizitatorii republicii noastre, precum și al orașului nostru, cîteva picturi proaste din holul ei diminuează adevărata valoare a artei plastice din țara noastră. De aceea nu de mirare că lucrări de nivelul celor expuse mai sus stau ca

un ghimpe în ochii artiștilor plastici arădeni.

Primul care vorbea, spuse că pentru sine: mulți încă nu știu să deosebească adevărul de minciună în ceea ce privește arta plastică. Aceste probleme necesită mai multă principialitate din partea sfatului popular orașenesc.

Între-adevăr, cum se face că pe de o parte îndrumările partidului sînt pentru o luptă consecventă pentru o formă și conținut înalte în artă, aplicînd principiile realismului socialist ca cea mai avansată metodă pentru a cunoaște și a reflecta adevărul vieții, iar pe de altă parte secția comercială a sfatului popular orașenesc încurajează mici meseriași, diletanți în materie de artă plastică, eliberîndu-le autorizații de funcționare și dreptul de a deschide prăvălii cu „lucrări de artă” de proastă calitate pe străzile principale ale orașului?

Credem că ar fi cu mult mai sănătos ca forurile competente să creeze în orașul nostru o cooperativă unde să fie incluși cel mai capabili creatorii populari și amatori de artă plastică. Adică să se înființeze un atelier cu caracter specific de artă populară, industrială și aplicată, prevăzută cu secțiile respective, puse direct sub conducerea și controlul Uniunii Artiștilor Plastici. În felul acesta munca centralizată și de bună calitate ar ridica nivelul propagandei vizuale în orașul nostru, ar înlătura posibilitatea de a mai fi văzute picturi necorespunzătoare în oraș și înstituții, iar mai presus de orice, lucrările de artă corespunzătoare ar dezvolta gustul pentru frumos al maselor largi.

În concluzie punem cîteva întrebări: — E just ca holul gării să fie pedesit a suporta cele 6 „picturi” care sînt executate sub orice nivel și fără răspundere?

— Nar fi timpul să schimbăm „picturile” pictate de vopsitorii diferitelor întreprinderi, copiate de pe reproducerea revistelor „Flacăra” și „Ogonyok”, cu picturi adevărate?

— Credeți că e bine ca în prăvăliile sticlelorilor și ale micilor meseriași pictori de firme („pictori artiști”) să fie puse în vinzare cartioane mîzgălite cu diferite peisaje, femei goale sau scene, toate pictate fără gust? — Fiind în asentimentul tovarășilor am scris aceste cîteva aspecte din discuțiile noastre, pe care dorim să le dezvoltăm în continuare, cu toți cititorii interesați, astfel să ajungem la concluzii cât mai serioase asupra problemelor ridicate de noi!

IOAN TOLAN

MIRARE

Pe porțile uzinii, larg deschise,
El au leșt din schimbul de onoare
Și pardosit cu cărămîzilor de soare
Părea pămîntul tînr, și cu vise.

Și fiecare avea cloacăni de floare
Și frunze, cu flori păre a că-s născu.
Cîtar pomii scuturau poltre aprinse,
Să albe pașii sprintenii, noi căsoare.

Și m-am oprît aco, lîncă poartă,
Cu ochii împovărați de floare, grel,
Cîntînd priveliștea, precum o hartă.

Dar n-am știut nici eu, nici ochii mei,
De oamenii duc florile cu ei,
Ori poate marea florilor îi poartă?

SORIN LEPA

Menire

(Fragment din „Poem pentru tineretea mea”)

Motto:
Sînt sînge din sîngele neamului meu
Și-î cînt bucuria și-amorul...
(G. Coșbuc)

În mîna clocește, ca un vulcan nestins
Co-asteptă lăzburtea, spre zărite alpine,
Viața care-n zborul titanic, necuprins,
În lupta-i furtunoasă m-a înleștat pe mine.

Din fiecare clipă ce-o dăruî ei în dar
Din fiecare ziudă jertfită înșiorilor
Din fiecare dușman răpus pe-al altar
Am ridicat din mișcîni noi ziduri fericitii.

Sub vîștea soartei m-am aplecat și eu
Ca un copac cu fața întoarsă spre lumină
Dar nu m-a smuls credința și-anii-mi creșu mereu,
În hîma sîntă-a țării, vîrtoasă rădăcină.

MIRCEA MICU

Cîteva reflecții pe marginea unei expoziții

În secția artă a muzeului de la Palatul Cultural s-a deschis o expoziție ce cuprinde lucrări ale pictorilor care au făcut parte din colonia artistică de la Szolnok.

Trei boxe nu oferă prea mult spațiu și nici materialul ce-a stat la dispoziție nu este excepțional de bogat, dar, datorită competenței și măiestriei cu care membrii colectivului din secția artă au expus tablourile, această ofertă vizitatorilor o viziune de ansamblu, ce le îngăduie să-și facă o idee despre felul cum s-au orientat și au evoluat pictorii coloniei din Szolnok.

Frământările și ideile anului 1948 au avut un puternic ecou și în pictură. În locul generalilor cu priviri crunte al portretelor de doamne strîmbe în corset, pe pinze încep să apară momente din viața de toate zilele a oamenilor simpli, ce se mișcă și trăiesc într-un cadru natural. Unii zic că nimeni nu e profet în țara lui și acest lucru s-a dovedit a fi adevărat cel puțin în ce privește frumusețea peisajului maghiar cu farmecul său specific, care a fost așternut pentru înția oară pe pinză, de cîteva pictori austrieci. Surprinsî parcă de această sursă de inspirație care le era atât de dragă și de apropiată și pe care au lăsat-o altă vreme nelocostă, mulți dintre pictorii maghiari aflați în străinătate s-au întors minai de nostalgici peisajului natal.

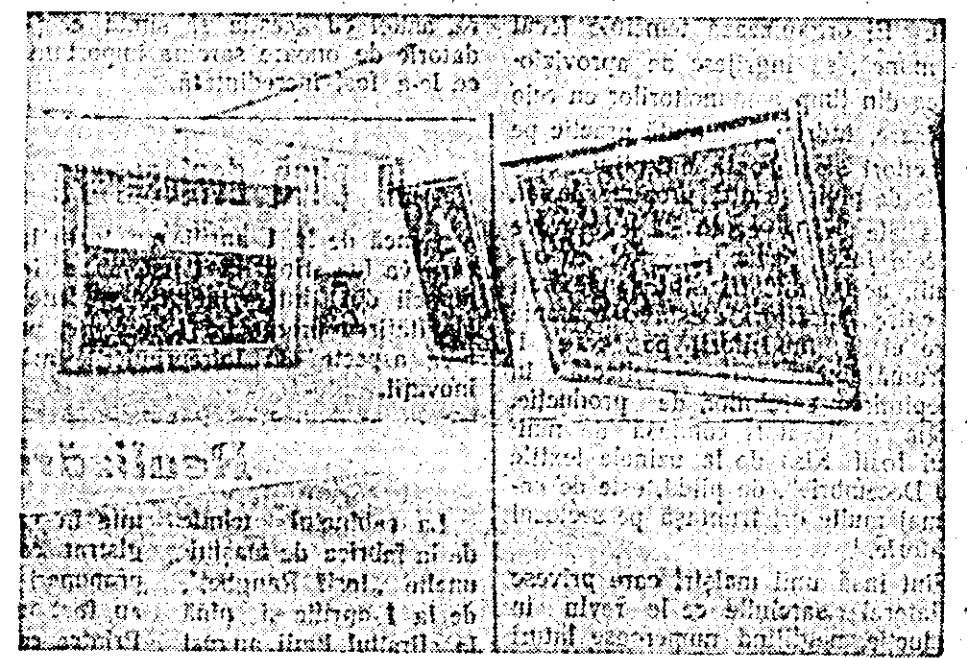
El erau cel mai chemați să înființeze frumusețea pustelă a cărei întindecie fără hotar trecea în oamenii dorul de libertate, pălma ce moenea în pleurările lor.

Printre primii care s-au întors către sîrșitul secolului trecut, stîm Agghazi Gyula, Patak Veszlo, Deak Ebnér Lajos și alții. El s-au stabilit în orașul Szolnok ale cărui împrejurimi l-au atras prin pitorescul lor. Desî în lucrările acestor tineri comunități de artiști ce s-au înțiebat aci, nu se distîng în mod hotărît trăsături

specifice în ceea ce privește maniera de-a picta, se resimte totuși o oarecare influență a lui Munkacsy al cărui nume îl și la dealt!

Orientarea generală a pictorilor din cercul Munkacsy este către teme din viața satului, a cărei bogăție par a o descoperi.

Cîtă autentică emoție se desprinde de plidă din tabloul lui Patak Laszlo „Păstorul necăjit”. Într-o șură întunecoasă, păstorul întors cu spatele șade prăbușit pe o lavită cu capul în mîini. Prin ochii de geam și intrarea scundă se zărește pusta scîldată în aur de razele amurgului. Măgărușul prîpînt în dreptul ușii stă copestit parcă și el de jalea stăpînului.

Aspect din sala expoziției

Momente din munca și viața de familie a oamenilor, peisaje, animale domestice și naturi moarte, sînt cîteva din aspectele prînse pe pinze de pictorii din Szolnok.

În jurul anului 1900 se pune problema transformării cercului Munkacsy într-o colonie de artiști. Bihasi

de vînt domnă peisajul. Pe malul argilos al apei se zărește în depărtare un călăreț. Privind tabloul de la oarecare depărtare simți parcă vîntul vijîndu-și la urechi.

Alături de cel amîntit mai au expuse tablouri Spanyi Bela, Adri Illes Aladar, Aba-Novak Vilmos și alții, de la cel dinții pictori ce s-au stabilit în Szolnok pînă aproape de contemporani. Păcat că expoziția nu cuprinde și cîteva lucrări ale pictorilor contemporani ai coloniei din Szolnok, care în anul puterii populare au luat un avînt deosebit, și care dezvoltă și duc mai departe tradițiile unui început frumos.

Interesant de remarcat e faptul că printre vizitatorii și-a lăsat numele în conda expoziției un tînr cu numele Kreitz Carol din R.P. Ungară, care a vizitat nu de mult orașul nostru. Kreitz Carol este unul dintre tinerii care studiază pictura în această colonie de la Szolnok.

STELA GABOR

De peste hotare

PRIMUL MUZEU DIN MONGOLIA INTERIOARA

La Husehot a început construirea primului muzeu din Mongolia interioară. El va avea o suprafață totală de 5.000 m p. Proiectul va fi terminat înainte de sîrșitul acestui an. Muzeul va fi inaugurat la 1 mai anul viitor.

FESTIVALUL OPEREI TIBETANE

La Lhasa a început cel de al 300-lea festival al operei tibetane în cîntecul unei bune recolte. Numai în prima zi a festivalului, 13 ansambluri au prezentat diferite spectacole la Palatul de vară al lui Dalai Lama.

Epigramă

Unul gestoran necîștit
Detalii: început de burtă,
Un nas cam greu ca să-l ajungă
Vederea, de o vreme, scurtă
Și mînișle puțin cam... lungi.

IOAN LUCA

PROFESORUL DIONISIE LINTIA

În istoria ornitologiei și a muzeologiei din regiunea Timișoara va fi scris cu litere mari numele profesorului Dionisie Lintia (1880—1952).

Născut și crescut în Banat, după ce își la bacalaureatul se înscrie la Facultatea de Științe din Budapesta. Tînrul student s-a dus de multe ori la muzeul ornitologic de pe malul Dunării albastre și a admirat marea bogăție de specii și genuri de păsări. A reușit să cunoască pe Hermann Otto, unul din cei mai mari ornitologi din acel timp. Sub influența acestuia sînt început să lucreze tînrul Lintia.

După ce termină facultatea se întoarce în Banat. Volu cu orice preț să rămîna în Timișoara, dar negăsînd catedră vacantă a acceptat un post administrativ la fostul Inspectorat, iar mai tîrziu a fost profesor de științe naturale.

Harnicul profesor de liceu a făcut excursii științifice în Iugoslavia. Se ducea adesea la vîntoare, iar păsările pe care le vîna le împăla singur. Casa profesorului a devenit un adevărat muzeu. Cînd n-au mai încapat în locuință, le-a păstrat și pe la școala. Au trecut ani, dar profesorul Dionisie Lintia a lucrat mereu în domeniul specialității sale.

În 1944 a donat întregă sa colecție orașului Timișoara, înființînd astfel la Muzeul Banatului Secția ornitologică profesor Dionisie Lintia. Ne putem da seama de bogăția acestor colecții din volumul „Catalogul sistematic al faunei ornitologice române”.

Muzeul ornitologic înființat de Dionisie Lintia este cel mai mare din țară.

Daș harnicul colecționar a fost în același timp un remarcabil specialist în ornitologie. Din 1903 a început să colaboreze la revista de științe naturale din Timișoara. O jumătate de

secol a publicat studii și observații ornitologice în reviste de specialitate, în limbile romînă, maghiară și germană.

Bibliografia lucrărilor lui Dionisie Lintia conține 64 de titluri de lucrări și comunicări științifice.

Ornitologul german dr. I. Bengler, în opera Balkanvogel (Leipzig 1920) citează lucrarea lui Dionisie Lintia despre păsările din Iugoslavia.

La primul Congres al naturalistilor din România ținut la Cluj, a făcut comunicări remarcabile: „Problema înființării stațiunii ornitologice în România” și „Proiect pentru stabilizarea nomenclaturii ornitologice române”.

Ambele au fost foarte bine primite, dar au rămas numai proiecte, căci nu s-a înființat stațiune ornitologică și nu s-a ajuns la stabilirea unei nomenclaturi universale acceptate.

Cea mai importantă lucrare a ornitologului a fost însă opera în trei volume mari despre păsările din România.

Robert Ritter von Dombrowski a publicat sub titlul „Ornis Romanica” o lucrare despre păsările din țara noastră. Dionisie Lintia a constatat că această lucrare nu e completă. A adunat un material foarte bogat despre păsările din România și a scris și un studiu despre istoria cercetărilor ornitologice din țara noastră. Cele trei volume de cercetări remarcabile le-a trimis la fostele Fundații spre a se tipări. A așteptat ani în șir, pînă cînd a apărut primul volum, dar ne coperită se spunea că Dionisie Lintia îl tradus pe Ritter von Dombrowski.

Profund indignat, Dionisie Lintia s-a adresat Fundațiilor dar n-a primit nici un răspuns. Cele trei volume mari despre păsările din România stăteau în biblioteca profesorului Lintia. Academia Republicii Populare Romîne a

făcut dreptate. Operele sale sînt editate de Academie în condiții optime.

Harnicul ornitolog a fost foarte mult apreciat în ultimii ani, dar era deja bătrîn și bolnav. L-a impresionat foarte mult faptul că într-o zi a primit de la A.R.L.U.S. invitația de a-și spune părerea despre contribuțiile savanților sovietici la problema migrației păsărilor. Referatul lui Dionisie Lintia a apărut în Analele romîno-sovietice (1950-An 5, seria II-a, nr. 5 p. 76-92) sub titlul „Problema migrației păsărilor văzută de cercetătorii ornitologi sovietici”.

Bătrînul profesor a fost învățat să țină cursuri de muzeologie și de ornitologie. Le-a ținut cu drag, deși era suferînd. Ca asistent la muzeul regional din Timișoara, a muncit foarte mult, fiind un adevărat exemplu pentru întregul colectiv. În 1951 a scris în revista „Natura” studiu „Păsări ichtiofage din fauna R.P.R.” (în colaborare cu Alexandru V. Grosu), precum și articole în revista ornitologică „Aquila” din Budapesta. A început și anul 1952, cu mult elan de muncă, dar în acest an s-au sîrșit zilele. S-a stîns un om de știință, care a reușit să lase societății un muzeu, ce este în același timp și un centru de studii și cercetări științifice.

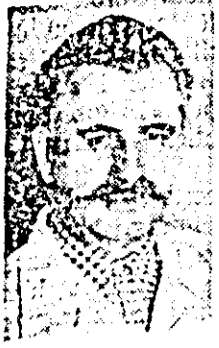
La Năsăud, profesorul Iuliu Mols și Virgil Șotropa au pus de asemenea bazele unui muzeu. La Valea lui Mihai, dr. Ernest Andrași a înființat un muzeu. Oamenii aceștia, sint exemple remarcabile de muncă științifică și de colecționări pentru studii și cercetări.

Dionisie Lintia rămîne în anale un model de om de știință, care ca profesor de liceu a reușit să facă lucruri foarte utile dezvoltării științei ornitologice în R.P.R.

IOSIF E. NAGHIU,
profesor

VIAȚA DE PARTID

Comunistul Petru Tașcă, sfătuitor al tinerilor

Comunistul Petru Tașcă - maestrul principal la Atelierele C.F.R. e un om voinic, cu ochi pătrunzători și domol la vorbă.

Nu o dată obișnuiește tov. Tașcă Petru, ca în timpul liber să discute cu tinerii din atelierul scolar. Și ei îl ascultă cu drag, ca pe un părinte. — Măi băieți, eu n-am avut parte de copii, voi sînteți copiii mei, bineînțeles numai dacă mi-și asculta. Dacă nu... Cînd aveți ceva nclămuriri ori vreun necaz, mai bine mi spuneți mie decît să aud cine știe ce. Dacă ați și voi cum am învățat eu meserie... Ascultați numai: era iarna și lucram afară în zăpadă pînă la brîu, pe geruri aspre de 25-30 grade. Cînd ajungeam acasă, eram înțepenit de binelea. A doua zi nici nu-mi mai venea să merg la lucru. Dar ce era să fac? Așa era atunci...

În atelier veni un tînr de vreo 17 ani înalt, proțovan, cu ochi albaștri. S-a prezentat Alexandru Băcuș, spunînd că a terminat Școala profesională C.F.R. Oradea și e repartizat în atelierul scolar. La prima vedere părea a fi un om „moale”, închis și tăcut. Totuși încă din primele zile, maestrul și-a făcut o impresie bună despre el. Băcuș era un tînr ascultător și lucra cu pricepere tot ce i se dădea. Un an de zile a lucrat la freză, apoi a trecut la banc, la recondiționarea sculelor. Ori unde era pus făcea treabă. Maistrul căpătase de-acum încredere în el. Ii repartiză lucrul dimineața și numai răzori îl controla. Ce mai lucrător am să fac eu din el — gîndea maestrul Petru Tașcă.

Într-o zi, dimineața, cînd nu începuse încă lucrul, maestrul trecu prin atelier. Băcuș stătea rezemat de banc și citea ziarul. — Ce faci Băcuș?

— Vreau să văd ce mai e nou în ziar! — E bine dacă-ți place să citești. Iți ridică nivelul politic și ideologic. Știi ce, Băcuș, eu îți recomand să citești Statutul partidului, cred că te-ar interesa.

Băcuș primi cu multă bucurie. Altfădată maestrul l-a îndrumat să citească Carnetul agitatorului. Zi de zi l-a ajutat să-și însușească cit mai bine meseria de lăcătuș sculelor și totodată să-și ridice nivelul politic și ideologic. Sub ochii blînzi al comunistului Tașcă, utemistul Băcuș a învățat multe lucruri. Curînd, pentru meritele sale în muncă a fost confirmat frunțar în producție.

De la un timp însă, comunistul Tașcă observă că pe Băcuș îl frămîntă ceva.

— Am citit Statutul partidului pe care mi l-ai dat acum cîteva zile. Am ascultat și ce mi-ai spus dumneavoastră despre partid. De atunci tot stau și mă frămînt. Aș vrea să fiu și eu membru de partid, dar nu știu dacă se poate...

— De asta ești îngîndurat? Dar de ce să nu poți? Ești un băiat muncitor, cînstîit. De astfel de oameni are nevoie partidul. Dacă vrei să mă ascuți, eu îți dau un sfat: părăsea mea o să-ți poți deveni candidat și apoi membru de partid. Dar pentru a deveni candidat, trebuie mai întîi să-ți faci cerere către organizația de bază. Iți mai trebuie recomandări de la comunistii care te cunosc de cel puțin un an de zile din același loc de muncă. O recomandare pot să-ți dau și eu, că doar te cunosc acum de atîta timp.

Din acel moment, în sufletul tînrului Băcuș se petrecu ceva deosebit. Pe fața lui puteai citi o nespășă bucurie. Nu trecură decît cîteva zile și tovarășul Tașcă l-a înmînat recomandarea. De fericit ce era, Băcuș nici nu știa cum să-și mulțumească. Cu mișcări stîlcoace o băgă în buzunar. Oare ce va fi scris în ea? Acest gînd l-a frămîntat cîntînuu. Dar pînă la urmă n-a mai avut răbdare. A scos recomandarea din buzunar și a citit-o: „Este un tînr bun în producție, disciplinat, răspunde la chemările organizației U.T.M., numai că trebuie să fie mai dinamic în acțiunile sale. Avînd în vedere calitățile pe care le are, eu îi propun pentru a fi discutat și primit în rîndurile candidaților de partid”.

Peste alte cîteva zile a primit recomandări și de la alți comunisti din atelier. Cînd dosarul a fost completat, s-a prezentat cu el la secretarul organizației de bază. Curînd a sosit și ziua discutării cererii tînrului Băcuș, în adunarea generală. În sală începuseră să se adune comunistii, candidații de partid și invitații. Băcuș stătea pe o bancă lîngă mai mulți colegi de-al lui. De emoție inima îi zvîcnea în piept cu putere, iar fața îi era îmbujorată. Din cînd în cînd își frămînta mîinile și nerăbdarea-i creștea mereu.

Orele 16.30. Secretarul organizației de bază deschise ședința. Citit mai întîi documentele, iar Băcuș își spuse autobiografia verbal. Pe rînd comunistii se înscruseră la discuții. Printre ei luă cuvîntul și tovarășul Tașcă: „Îl cunosc pe utemistul Băcuș de doi ani de cînd lucrează în atelierul scolar. Pot să spun că e un băiat bun, respectuos și lucrează cu pricepere tot ce-i dau. Lună de lună reușește să-și depășească planul de producție cu 70 la sută la recondiționarea sculelor, executînd piese de calitate bună. Am văzut de asemenea că tovarășul Băcuș îi plăcea să citească foarte mult, lucru care l-a ajutat în ultimul timp să-și ridice nivelul de cunoștințe politice. Numai că de-acum înainte va trebui să fie mai energic, să folosească cu mai mult curaj arma criticii și autocriticii, așa cum ne învață partidul”.

Și alți tovarășii sau arătat tînrului atît părțile pozitive ale și cele negative ale activității sale. Cu majoritate de voturi, utemistul Alexandru Băcuș a fost primit de către adunarea generală în rîndurile candidaților de partid.

— Voi munci de acum înainte cu și mai multă rîvnă și pricepere, să dovedesc organizației de bază că merit încrederea și cîntea ce mi s-a acordat. Acestea au fost cuvintele spuse de noul candidat de partid.

— Alexandru Băcuș e numai unul din tinerii cu care comunistul Tașcă a discutat, l-a ajutat să-și însușească cit mai bine meseria, l-a arătat drumul luminos pe care trebuie să meargă în viață. Ca el mai sînt încă 11 muncitori în secția maestrului Tașcă: unul mai tînr, alții mai vîrstnici, de care comunistul Tașcă s-a ocupat cu răbdare. Astăzi unul din ei sînt candidați, iar alții poartă înaltul titlu de membru de partid.

Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a primei Conferințe a sindicatelor

Comitetul de întreprindere și conducerea administrativă a uzinelor textile „30 Decembrie” din Arad au organizat o consfătuire la care au luat parte veterani ai mișcării sindicale din uzină și frunțași în producție. Această uzină, prin numărul mare de muncitori și importanța sa economică, a reprezentat întotdeauna o forță în lupta clasei muncitoare.

În cadrul consfăturii organizate în cîntea aniversării a 50 de ani de la înființarea și consfătuire pe țară a sindicatelor, președintele comitetului de întreprindere, tov. Ludovic Toth și tov. Constantin Ardeleanu, directorul uzinei au vorbit despre contribuția dată de muncitorii întreprinderii la lupta clasei muncitoare pentru crearea noii ordini sociale din țara noastră și despre rolul ce revine astăzi sindicatelor în construirea socialismului.

O impresie deosebită a produs evocarea momentelor de luptă și de prigoană din viața muncitorilor din această uzină, cit și din celelalte fabrici arădene, de către vechii luptători sindicali ca tov. Ioan Bartha, Maria Ștefănescu, Elisabeta Simon, Zoltan Nagy și alții.

Intrînea s-a încheiat cu o masă tovarășească, dată de comitetul de întreprindere și de conducerea uzinei. Cel mai vîrstnic participant a fost muncitorul Gheorghe Cheșeran, de peste 81 ani.

Tot în cîntea acestei aniversări, se dau și unele reprezentații de către cinematograful „30 Decembrie” la ieșirea schimburilor din lucru, filmele fiind vizionate de mil de muncitori și familiile lor. Filmele prezentate au subiecte din viața grea a muncitorilor în trecut și lupta lor pentru un trai mai bun.

MIRCEA OLT, coresp.

Concursul pe țară al grupelor sanitare ale Crucii Roșii

În zilele de 8 și 9 septembrie are loc la București cel de-al doilea concurs pe țară al grupelor sanitare ale Crucii Roșii a R.P.R.

În ultimele două luni au avut loc în raioanele și regiunile țării concursuri organizate de comitetele regionale de Cruce Roșie, la care au participat 1426 grupe sanitare din fabrici și uzine, S.M.T.-uri, gospodăriile agricole de sîlat și gospodăriile agricole colective, din sate și din cartiere orașenești. Aproape 28.000 echipieri de Cruce Roșie au dat probe practice de acordare a primului ajutor de triere și evacuare a accidentaților și au participat la probele teoretice care fac parte din concurs.

Condițiile de admîiere la Școala tehnică de impiegați de mișcare Timișoara

Direcția regională C.F.R. Timișoara recrutează candidați (băieți) din afara cadrelor Ministerului Căilor Ferate — numai de pe regiunea proprie — pentru Școala tehnică de impiegați de mișcare, cu durata de un an.

Examenul de admîiere se va începe la data de 8 septembrie 1956, la Grupul școlar de calificare C.F.R. Timișoara, strada C. Rădulescu nr. 1, unde se primesc și actele de înscriere pînă la data înierii examenului.

Candidații vor trebui să aibă vîrstă între 17—25 ani impliniți. Înscirile la examen se vor face în baza unei cereri însoțită de următoarele acte: certificatul de naștere (copie legalizată); diploma de maturitate (în original); certificatul de sănătate cu rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare; dovada situației mîlăraș pentru candidații care au depășit 20 ani; declarație tip din care să rezulte starea materială a candidatului (a părinților sau a susținătorilor legali).

Toate actele trebuie să fie cu data recentă de eliberare a lor. Nu sã aprobă nici un fel de dispense.

Se vor da examene la limba romînd, scris și oral, iar la matematică și geografie numai oral, din materia cuprinsă în programul de învățămînt de cl. a VIII—X-a din școlile medii de cultură generală.

Informații se pot primi la telefon P.T.T. nr. 32-81 și interior 123 sau 128 (Serv. Cadre și învățămînt și Grupul școlar Timișoara). DIRECȚIA REGIONALĂ C.F.R. TIMIȘOARA

LOTŌ CENTRAL
Rezultatul tragerii din 31 august 1956.
Au fost extrase din urnă următoarele numere:
63-50-49-30-7-85-00-13-73.
Premiul general pe țară, lei 1.705.179.

Expoziția unor creații ale pictorilor din colonia artistică de la Szolnok. În Muzeul din Arad s-a deschis expoziția unor creații ale pictorilor din colonia artistică din Szolnok. Expoziția, muzeul revoluției din 1848/49, secția Istorie veche și expoziția de pictură se pot vizita duminică, marți și vineri de la orele 10-13 și 17-20.

Centrul școlar Arad al Ministerului Silviculturii, pentru Școala profesio-

nală mecanicii utilaj forestier și mașini exploatare comunică: În ziua de 10 septembrie 1956, se va ține un concurs de admîiere pentru anul 1, școala profesională, la care pot candida absolvenții a 7 clase elementare în vîrstă de 14-18 ani. Durata școlarizării este de 3 ani, în care interval de timp întreținerea și școlarizarea sînt complet gratuite.

Înscirile se pot face zilnic la secretariatul școlii din bulevardul Karl Marx, nr. 67 Aradul Nou, pînă în ziua de 10 septembrie 1956.

Abonamentele la presa sovietică se pot face la oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari din întreprinderi, difuzorii procentuali de la sate, precum și la secția Difuzării presei Arad.

Speditec

„GHEORGHE DOJA”: Chitarele dragostei.
„NICOLAE BALCESCU”: Prăpastia. Repr. zilnic de la orele 15, 17, 19 și 21.
„HERBAK IANȘ”: Melodii nemuritoare.
„I. L. CARĂGIALE”: A 12-a noaptea.
„TINERETULUI”: Mandy; Repr.

la orele 15, 17, 19 și 21.
„ILIE PINTILIE” (CFR) Grădiște: În ziua de 2 septembrie: Alarmă în munți.
„30 DECEMBRIE”: În ziua de 2 septembrie: Ariberg Express.
„SOLIDARITATEA” (Gai): Lilia.
„MAXIM GORKI” (Miclăcaș): Schubert.

TEATRU, LITERATURA, CONFERINȚE
19,30 Teatrul la microfon: „Gramatica familiei” de Labiche (pr. I).
20,45 „Decada literaturii și artei ucrainene”: Poezii de Taras Șevcenko (pr. II).
MUZICA POPULARĂ
9,34 Muzică populară românească interpretată de Titu Nicolescu, Traian Uileac și Mihai Schină (pr. II).
10,50 Program interpretat de soliști și formații de tînrîet (pr. I).
14,00 Cîntă orchestra de muzică populară Radio (pr. I).
15,56 Melodii populare din Moldova și Dobrogea (pr. I).
21,18 Cîntă la acordeon Benone Damian (pr. I).
MUZICA USOARĂ DE OPERETE ȘI DE DANS
12,15 „Din melodii de v. proferate” (pr. I).
13,45 Cîntă Giant Spinelli (pr. II).
19,00 Treizeci de minute cu mari cîntăreți de muzică usoară (pr. II).
23,10 Dansuri cu noi (pr. I).
MUZICA SIMFONICĂ DE CAMERĂ ȘI DE OPERA
11,50 Pagini de mare popularitate din opere (pr. I).
15,35 Concertul nr. 1 în Mi bemol major pentru pian și orchestra de Liszt, — solist Edward Kilenyi (pr. I).
22,15 „Decada literaturii și artei ucrainene”. „Mari interpreți”: Boris Gmlrea (pr. II).

Succesul gimnaștilor arădeni

Recent s-au desfășurat la București campionatele republicane de gimnastică juniori, la care au participat și tinerii sportivi din orașul nostru. Cîștigînd 8 titluri de campion republican, tinerii gimnaști Cornelia Anghel, Georgeta Micu și Tiberiu Drumuș au dovedit din plin talentul și cunoștințele lor avansate în acest domeniu, fiind unanim apreciați de specialiștii prezenți la întreceri. Titlurile de campioni republicani cîștigate de concurenții arădeni, s-au împărțit după cum urmează: Cornelia Anghel la categoria maestre, Georgeta Micu categoria I fele și Tiberiu Drumuș categoria I băieți. Aceste rezultate recompensează din plin colectivele sportive arădene Energia „I. Ranghel” și Energia „Gh. Dimitrov”, pentru grija pe care o poartă specialiștilor de gimnastică. Totodată trebuie amintit munca depusă de antrenorii Gheza Weinerth, Mihai Bottez și Gheorghe Dema, care nu au precupețit nici un efort, asigurînd tinerilor sportivi o pregătire corespunzătoare în vederea concursurilor.

cu aceasta vrem să subliniem că I.C.A.Z. Timișoara a adus un motor mai puternic pe care-l va instala în locul celui vechi. Aceste două probleme, a furajelor și a funcționării instalațiilor pentru adăparea automată a vacilor, odată rezolvate, vacile noastre vor fi mai productive.

Ing. GHEORGHE ALBU, șeful secției Fîntînele (Agerpres).

Fotbal

Întîlnirea din cadrul campionatului categoriei B la fotbal, dintre formațiile Locomotiva Arad—Energia (Flacăra) Mediaș se va desfășura pe stadionul Locomotiva cu începere de la orele 17. Această întîlnire suscită cel mai viu interes din partea publicului spectator și se află pe prim plan în programul competițiilor sportive de azi. În cadrul campionatului republican de juniori sînt programate două întîlniri, din care urmează: Flamura roșie U.T.A.—Energia Oradea pe stadionul „30 Decembrie”, la orele 8,30; Locomotiva Arad—Flamura roșie „7 Noiembrie” pe stadionul Locomotiva la orele 15,15. Pe terenul F. Z. se va desfășura

cu sînt, totul s-a terminat cu bine; am fost nespuse de fericit cînd m-am auzit declarată campioană republicană. R. T.

Popice

ENERGIA „GHEORGHE DIMITROV” — FLAMURA ROȘIE „7 NOIEMBRIE” 2:0 (1:0)
Partida dintre cele două formații, desfășurată ieri, pe terenul Progresul, s-a încheiat cu victoria echipei Energia cu scorul de 2:0 (1:0). Au marcat Nedelcu și Kerekes (autogol).

Șah

Cea de-a treia rundă a fazei regionale a campionatului republican Individual te șah se va desfășura la clubul Locomotiva (din str. Cloșca) cu începere de la orele 9. La această competiție iau parte cei mai buni jucători de șah din orașul nostru, caile lor va disputa cu această ocazie întîlnirea.

Pînă cînd așta așteptare?

Peste 60 cărucioare sport pentru copii, produse de muncitorii secției metalurgice a Combinatului rațional de producție, sînt în așteptarea hotărîrii soartei lor de aproape un an de zile.

— Ce frumoase cărucioare — își ziceau muncitorii care lucraseră la ele. Ele vor fi puse în vînzare în primăvara viitoare (era vorba de primăvara acestui an). Cum se vor mîndri mamele cu ele, ce bine se vor simți copiii în aceste cărucioare!

Dar soarta cărucioarelor n-a fost chiar atît de fericită. Terminată în toamna anului 1955, prin grija „deosebită” a conducerii combinatului ele au fost puse „la adăpost”, adică aruncate în podul unei clădiri și uitate acolo. S-a întîmplat acest lucru deoarece — după cum afirmă conducătorii întreprinderii — nu s-au găsit atunci cumpărători.

— Începînd ploile și apoi zăpada, care a cam stricat aspectul cărucioarelor. Această situație, cit și cerințele mereu crescînde ale populației pentru cărucioare sport, n-a deranjat deloc conducerea combinatului, care lea lăsat să stea mai departe în pod. Abia cu cîteva săptămîni în urmă ele au fost coborîte din „mălmuși”.

— Probabil că de-acum s-a terminat cu așteptarea, își făceau din nou tîrziu autorii cărucioarelor. Dar mare le-a fost deziluzia cînd au văzut că nu pentru a fi vîndute, nici pentru a fi reparate au fost coborîte cărucioarele, ci doar pentru a li se face o schimbare de „domiciliu”. Ele au fost din nou depozitate, mai bine zis aruncate unele peste altele, într-un atelier. Aici, din nou se așteptă... În plus încredere pentru ce se lucrează în atelier.

Un lucru este cert. Actuala stare a cărucioarelor este cit se poate de proastă. Muzamaua este în stare nerăspunzătoare, cauciucul de pe roți început să se distrugă. Pentru a fi vîndute — și aceasta cu siguranță — cit numai în sezonul viitor — ele vor trebui revopsite, lustruite etc. Adică costurile de materiale și manoperă. Și atunci, pe bună dreptate își pun întrebarea muncitorii din secția metalurgică:
— Cît timp vor trebui să mai aș-

tepte aceste cărucioare pentru a fi vîndute? Din ce fonduri se vor susporta toate cheltuielile pentru aducerea lor într-o stare normală?

Oare în asemenea mod înțeleg tovarășii Ștefan Csajka, directorul întreprinderii și Ioan Patzer, conducătorul tehnice, să se îngrijească de păstrarea mărfurilor produse în unitatea lor?

Nu seamănă aceasta cu o condamnată lipsă de spirit gospodăresc? N. NADOLU

De la postul corespondenților noștri din G. A. S. Vladimirescu

Pentru început, 10 litri de lapte pe zi de la fiecare vacă furajată

În grajdurile secției noastre se găsesc acum 97 vaci de lapte. Producția medie zilnică pe cap de vacă furajată este în momentul de față de 6,23 litri, iar producția pe cap de vacă mulsă nu depășește 6,58 litri lapte zilnic. Aceasta este o producție care nu ne mulțumește. De la actualul efectiv de vaci, precum și de la vacile pe care le vom primi zilele acestea, noi putem obține o producție mai mare de lapte. De altfel dorința noastră (pe care o vom traduce și în viață) este aceea de a obține pînă la 15 octombrie a.c. o producție medie de 10 litri lapte zilnic pe cap de vacă furajată de la un efectiv de 147 vaci (aici intră vacile pe care le avem în prezent precum și cele pe care le vom primi).

Cum vom ajunge la o asemenea producție? Într-un articol apărut în ziarul „Flacăra roșie” au fost scoase în evidență, printre altele, problemele asigurării nutrețurilor și a furajării animalelor. În urma criticilor aduse, noi am luat unele măsuri de ordin tehnico-organizatoric.

În articolul respectiv se arăta că hrănirea vacilor se face în bloc, fără a se avea în vedere producția de lapte. De aproximativ două săptămîni noi am format trei grupe de vaci din actualul efectiv, în raport cu producția de lapte. În prima grupă intră vacile cu o producție zilnică de lapte cuprinsă între 15—10 litri, a doua grupă — 10—6 litri, iar a treia grupă o formează vacile care dau sub 6 litri lapte zilnic. În grupa a treia mai avem acum opt vaci de-

oarece restul vacilor (20) care au dat sub 6 litri lapte le-am trimis la abator și la centrul de izolare din G.A.S. „Scnteia”. Grupele de vaci alcătuite momentan, nu sînt definitive; le vom definitiva după ce mai facem cîteva observații asupra unor vaci a căror producție de lapte oscilează. În felul acesta avem posibilitatea să facem hrănirea pe grupe de vaci în raport cu producția și tîndem spre aplicarea de rații individuale, tot sub aspectul producției.

Ceea ce am făcut nu-l de ajuns dacă nu avem nutrețuri, care este de altfel problema cheie în creșterea animalelor. Ce-am realizat noi pînă acum în această direcție? Pînă în ziua de 30 august am însoțit 20 vagoane de trifol roșu, amestecat cu porumb cultivat special pentru siloz, precum și lăstari (copiii) rezultați de la porumbul cultivat pentru boabe. De asemenea avem în țlezi 284 tone trifoi și 176 tone borcag. Acum se continuă însoțirea porumbului cultivat special. Alături de silozurile din beton, mai avem două silozuri făcute în pămînt din care unul are o capacitate de 17 vagoane. Aici vom însoțea porumb de siloz și tutele porumbului cultivat pentru boabe precum și porumbul care eventual nu va ajunge la maturitate. Cel de-al doilea siloz îl vom adînci și lărgi pentru că aici vrem să păstrăm 100 vagoane tăieței de stocă. Lucrările de amenajare a acestui siloz au și început. Ca furaje mai avem stocul de nutreț cultivat pe o suprafață de 20 ha. și care va da o recoltă de circa 20.000 kg la ha. De asemenea vrem să mîcinăm 6 vagoane din trifoiul provenit de la prima coasă. Acesta, fiind surprins de ploii pe timp, s-a depreciat calitativ și ca urmare vacile nu-l pot valorifica în întregime. Mîcinat și dat în hrana vacilor ca lămă de fin în amestec cu tăieței de stocă, el devine un furaj care va fi valorificat în condițiuni mai bune de către vaci.

Tot în articolul despre care am vorbit mai sus precum și în alt articol, semnat de tov. brigadier Dumitru Popovici, s-a arătat situația adăpătoarelor automate. În legătură

Biblioteca centrală raională (Palatul cultural, telef. 10—15) și biblioteca de copii și tineret (bulevardul Republicii 89) împrumută cititorilor cărți literare, ideologice, științifice, tehnice etc. În diferite limbi. Înscirile se fac gratuit pe baza buletinului, iar elevii pe baza adeverințelor școlare.
În sala de lectură se pot consulta zilnic ziare, reviste și cărți din fondul documentar al bibliotecii.
Orarul:
La biblioteca centrală raională zilnic între orele 10—14, 16—20, inclusiv duminică între orele 10—13; la biblioteca de copii zilnic între orele 10—13 și 16—19.

DIN TOATĂ LUMEA

„Intre noi există legături strânse care nu vor putea fi distruse în nici un fel”

LENINGRAD I (Agerpres). — TASS anunță:

Luind cuvîntul la mitingul care a avut loc la 31 august la uzina de construcții metalice din Leningrad, președintele Indoneziei, Sukarno, a mulțumit profund pentru cuvintele pline de căldură rostite la adresa Indoneziei și poporului ei de către cei care au luat cuvîntul la miting. Acei care mi s-au adresat mi-au spus excelență, a declarat Sukarno, dar pentru că inima mea este pătrunsă de un sentiment de dragoste și recunoștință vă rog să nu mi se spună astfel. Vă rog să-mi spuneți numai „frate Karno”. Aceste cuvinte al lui Sukarno au fost întâmpinate cu aplauze.

Da, tovarăși, în patria mea mi se spune frate Karno, a continuat președintele. În țara mea mă adresez compatrioților cu cuvîntul — tovarăși.

Îngăduiți-mi acum să mă adresez dv. cu același cuvînt. Incerc o imensă bucurie aflîndu-mă aici în fața voastră și aceasta nu numai pentru că între noi există o apropiere spirituală, ci pentru că eu însumi sînt inginer, specialist tehnic și de aceea înțeleg cât de mare este însemnătatea tehnicii în construirea unei noi societăți pașnice care prosperă.

Spunînd că este fericit de a se găsi la Leningrad — orașul care poartă numele unuia dintre cei mai mari oameni ai lumii, președintele Sukarno a vorbit despre evenimentele revoluționare care au avut loc în orașele indoneziane Djakarta și Djokjakarta.

La Djakarta a fost proclamată independența Indoneziei, a spus el. La Djokjakarta s-a înfăptuit revoluția indoneziană. La Leningrad s-a înfăptuit revoluția rusă. Acum puteți înțelege de ce sînt atât de fericit că mă aflu la Leningrad, de ce am îndrăgit poporul vostru, pe veeli, pe toți locuitorii Leningradului. Înțelegeți acum că între noi există legături strînse care nu vor putea fi distruse în nici un fel.

Spre ce tindeți voi? Spre ce tindeți noi, poporul indonezian? Voi

tindeți spre o viață liberă și prosperă, spre o viață în care să trăim în pace cu toate popoarele, idealurile noastre — idealurile poporului indonezian — sînt aceleași: să fim liberi, să fim independenți, să dezvoltăm statul nostru național pentru ca poporul nostru să nu sufere lipsa de alimente, îmbrăcăminte, locuințe. Noi tindem spre o pace fericită, spre pacea între toate popoarele.

Subliniind că revoluția politică în Indonezia încă nu a fost desăvîrșită președintele a spus în continuare:

Cu toate acestea poporul nostru dorește totuși să construiască o societate fericită și prosperă. El a și obținut eliberarea celei mai mari părți a pămîntului său. Sînt convins că deși o parte a teritoriului nostru — Iranul de vest, care nu este încă eliberat — totuși prin luptă și unitate vom elibera în întregime pămîntul nostru.

Vom lupta cu inima dîră, cu hotărîre, cu alt mai mult cu cît știm că de partea noastră este simpatia întregii omeniri progresiste. Că de partea noastră este simpatia nu numai a țărilor Asiei și Africii, a unui număr de un miliard șase sute de milioane de oameni care au convocat recent istorica conferință de la Bandung. Noi știm că de partea noastră este simpatia popoarelor Uniunii Sovietice. Datorită acestui fapt noi nu ne simțim singuri și sîntem convinși că lupta noastră se va termina cu eliberarea Iranului de vest.

Tovarăși, țelul nostru comun, nu numai al nostru, ci și al vostru, nu a fost încă atins în întregime. Ţelul nostru este o lume în care oamenii să poată trăi în pace, în înfrățire, în dragostea reciprocă, o lume nouă în care oamenii să ducă o viață pașnică și prosperă. Acest țel al nostru nu este încă realizat în întregime. Să colaborăm deci împreună pentru realizarea acestui scop mare.

V-am adus aici salutul din partea poporului indonezian de 80 de milioane. De popoarele Indoneziei vă

despart mii de kilometri. Am purtat spre voi acest salut de mii de kilometri. Dar v-am adus nu numai salutul ci și dragostea poporului indonezian și aș dori să plec de aici ducînd cu mine dragostea voastră față de poporul indonezian. (Aplauze).

În Indonezia luptătorii, revoluționarii, tovarășii se salută unul pe altul pronunțînd cuvîntul „merdeka”, ceea ce înseamnă libertate.

„Merdeka” — libertatea — este idealul nostru și al vostru. Și eu vă rog acum să scandați de cinci ori cu mine acest cuvînt „merdeka”. De ziua nelnicărilor luptători ai poporului indonezian a fost scandată de sute de participanți la miting.

Președintele Indoneziei i-a fost oferită macheta rotorului hidroturbinei de la hidrocentrala Kuibitșev. Dr. Sukarno a mulțumit din inimă pentru acest gest de atenție.

Marocul nu trebuie să-și ipotecheze independența

RABAT I (Agerpres). La 31 august, primul ministru al Marocului, Si Bekkai, a rostit o cuvîntare radiodifuzată la postul de radio Rabat, în legătură cu programul economic și politic elaborat de guvernul său. Si Bekkai a trecut în revistă realizările obținute de guvern de la cucerirea independenței și a arătat că vor trebui depuse noi eforturi pentru îmbunătățirea situației economice a țării. Premierul marocan a declarat că în acest scop guvernul a elaborat un plan economic de cinci ani și a chemat toate partidele politice și organizațiile să colaboreze pentru îndeplinirea lui.

Vorbînd despre politica externă a Marocului...

EXPULZAREA DIPLOMAȚILOR ENGLEZI IMPLICAȚI ÎN AFACEREA DE SPIONAJ DIN EGIPT

CAIRO I (Agerpres). După cum anunță agenția de știri egipteană Ananews, J. G. Geve și J. Flux, diplomați englezi care au întreținut legături cu organizația de spionaj britanică descoperită recent în Egipt, au părăsit Egiptul la 30 august, la cererea guvernului egiptean.

O EXPLOZIE GIGANTICĂ ÎN SOARE

ZÜRICH I (Agerpres). Observatorul astronomic din Aresa a anunțat că vineri s-a produs în soare o explozie gigantică a cărei forță este echivalentă cu forța unui miliard de bombe atomice. Profesorul Max Waldmeir de la Institutul federal de tehnologie al Elveției, care a observat această explozie, a declarat că ea a acoperit o porțiune din soare de cinci ori mai mare decât globul pămîntesc. El a precizat că nu este nici o primejdie deoarece particulele atomice puse în mișcare de explozie nu vor atinge pămîntul.

TELEGRAMA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

TOV. GHEORGHE APOSTOL BUCUREȘTI

Cu ocazia aniversării a 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din România, Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S. vă transmite dragi tovarăși, un călduros salut fratresc și sincere felicitări. În acești 50 de ani sindicatele din România au parcurs un drum lung de luptă și victorii. În prezent Republica Populară Română, cu ajutorul activ al sindicatelor a obținut succese mari în construirea socialismului. Sindicatele sovietice urmăresc cu mare atenție realizările dv. în opera de mobilizare a oamenilor muncii pentru îndeplinirea planurilor de stat și în eforturile de ridicare a nivelului material și cultural al oamenilor muncii din Republica Populară Română. Din tot sufletul dorim sindicatelor din România succese continue în construirea socialismului și în lupta pentru pace și prietenie între popoare.

Trăiască prietenia veșnică între oamenii muncii din Republica Populară Română și din Uniunea Sovietică.

Președintele Consiliului Central al sindicatelor din U.R.S.S., V. GRIȘIN

INFORMAȚII-COMENTARII-INFORMAȚII-COMENTARII

★ La 31 august a sosit la Belgrad un grup de 29 ziaristi din R. Cehoslovacă. În cursul șederii lor în Iugoslavia ziaristii cehoslovaci vor vizita țirgul din Zagreb, care se va deschide la 7 septembrie, procum și alte orașe.

★ Criticînd pregătirile militare ale Angliei și Franței, ziarul elvețian „Journal de Geneve” subliniază că bunul simț și aprecierea lucidă a situației internaționale, exclud posibilitatea unui conflict armat în regiunea Canalului de Suez.

★ Ziarul „Capital Times” care apare în Wisconsin protestează împotriva hotărîrii guvernului de a interzice ziaristilor americani să viziteze China, calificînd această acțiune ca o nouă și grosolană greșeală a politicii externe a S.U.A.

„În prezent, scrie ziarul, noi apărăm în fața întregii lumi ca un stat care după ce a proclamat că este credincios schimbului liber de informații, interzice ziaristilor să plece și să înfăptuiască acest lucru în practică. Noi demonstrăm acum că la noi există o „cortină de fier” ca S.U.A. nu sînt interesate să afle adevărul, că ele preferă să publice propria lor versiune despre viața din China”.

Indemn la moderație în problema Canalului de Suez

O serie de ziare engleze se dedau în ultimele zile la noi amenințări împotriva Egiptului și la atacuri împotriva președintelui Nasser. Această violență de limbaj face parte din campania de intimidare la adresa Egiptului. Dar concomitent cu diferite articole așijdătoare la război în presa britanică răsună și glasuri raționale care îndeamnă la moderație și critică guvernul britanic pentru pregătirile sale militare.

Cotidianul liberal „Manchester Guardian” declară că guvernul Eden a indus în eroare țara afirmînd că mișcările militare au doar un caracter de precauție. Din ultimele manifestări rezultă că guvernul nu și hotărît să intre în război împotriva Egiptului dacă misiunea Menzies va obține din partea lui Nasser un răspuns pe care britanicii îl considera nesatisfăcător. Ziarul arată că nu prin război se poate asigura petrolul din Orientul mijlociu. Un război împotriva Egiptului ar aduce după sine „decît dezbinarea Commonwealthului, pierderea de vieți omenești, izolarea economică a Angliei și Franței și lipsa de petrol”.

Ziarul „News Chronicle” este nemulțumit de debarcarea trupelor franceze în Cipru, o măsură care după părerea sa nu aduce nici un avantaj politic Angliei. Această măsură „justificată în aparență de necesitatea unor precauții militare, scrie ziarul, pare lipsită de sens și inutilă”.

Ziarul „Daily Herald” declară că criza Suezului nu poate fi soluționată nici prin impunerea de soluții și prin neîncredere, nici prin amenințări.

Proteste împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania

Muncitorii din Berlinul occidental manifestînd pentru P.C.G.

Adoptarea unei rezoluții de protest de către oamenii muncii din Berlinul occidental împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania.

Scopul vizitei delegației Ceylonului în U.R.S.S.

MOSCOVA I (Agerpres). — TASS anunță:

La 30 august corespondentul ziarului „Sovietkka Rossia” a solicitat conducătorului delegației guvernamentale a Ceylonului Claude Corea care se află în vizită în Uniunea Sovietică, să vorbească despre scopurile vizitei delegației și despre întreprinderile pe care reprezentanții Ceylonului le-au avut la Moscova.

Delegația noastră, a spus Claude Corea, este prima delegație guvernamentală oficială din Istoria Ceylonului care a sosit în țara noastră. Noi vrem să rezolvăm la Moscova patru probleme.

În primul rînd să stabilim relații diplomatice între țările noastre și să cădem la un acord asupra unui schimb de reprezentanțe diplomatice;

În al doilea rînd să realizăm un acord cu privire la dezvoltarea comerțului;

În al treilea rînd să extindem colaborarea economică între țările noastre;

În al patrulea rînd să contribuim la îmbunătățirea înțelegerii reciproce între popoarele celor două țări pe calea schimbului cultural.

Toate aceste probleme se află în stadiul examinării care decurge cu succes.

Primirea ce ni s-a făcut la Moscova poate fi numită cu un singur cuvînt — colaborare. Acest cuvînt exprimă atîtuținea prietenească și cordială pe care am găsit-o aici. Reprezentanții sovietici sînt foarte sinceri la tratative, se simte că ei doresc sincer să realizeze un acord.

A 11-a aniversare a R. D. Vietnam

Era muncii pașnice în R. D. Vietnam

Folosînd situația favorabilă creată în urma zdrobirii Imperiilor Japoniei, în care rolul hotărîtor l-a avut glorioasa Armată Sovietică a poporului vietnamez, la chemarea Ligii pentru Independența Vietnamului (Vietminh) s-a ridicat — în august 1945 — la luptă, silind trupele cetroptorilor japonezi la capitulare.

La 2 septembrie 1945, în orașul Hanoi a fost proclamată în mod solemn Republica Democrată Vietnam. La scurt timp colonialiștii francezi au aprins din nou focul războiului, spre a-și reinstaura dominația. Opt ani au durat operațiile de război. Lupta dîră a poporului vietnamez a silit pînă la urmă pe colonialiștii francezi să încheie armistițiul, în baza acordurilor de la Geneva din 1953.

Acum Vietnamul e împărțit în două prin paralela 17. În partea de nord se află R. D. Vietnam, sudul Vietnamului, condus de guvernul Ngo Dinh Dlem, fiind subordonat cercurilor colonialiste.

În anii puterii populare, în R. D. Vietnam au avut loc schimbări profunde, poporul pășind de la învîltoarele forme feudale spre zorii luminoși ai socialismului.

Spre a ilustra cîteva aspecte ale vieții noi a poporului vietnamez, publicăm mai jos reportajul ziaristului francez Michel Limbourg, care a vizitat nu de mult această țară, intitulat „Era muncii pașnice în R. D. Vietnam”.

M-am întors dintr-o călătorie prin Vietnamul de nord. Am străbătut o distanță de 350 km. Am coborît cu autoturismul de-a lungul versanților abrupti ai munților Tai-Baka, unde cresc banani și bambuși, ne-am croit drumul prin desigurile junglelor sălbătice. Și aproape pe tot parcursul am văzut șiruri lungi de autovehicule care transportau orez, țesături, articole de hîrtie pentru populația regiunilor muntoase. În sens invers erau expediate produsele acestor regiuni. Am avut prilejul să ne convingem cu ochii proprii de normalizarea vieții în aceste ținuturi, de intensifi-

cărea schimburilor economice. În Republica Democrată Vietnam s-a instaurat o eră a muncii pașnice. Desigur, mai trebuie învinse numeroase greutăți. Continuă lupta pentru unificarea pașnică a țării pe baze democratice. Este necesar să se termine refacerea economică, să se obțină creșterea rapidă a nivelului de trai al populației. După un drum de două zile, am ajuns la Thuan Tiao, centrul administrativ al regiunii autonome Thai-Meo. Într-o vale plină de verdeață, cu clima caldă, trăiește aici populația thai. În jurul unui mic lac artificial,

la Thuan Tiao se află aproximativ 50 colibe din bambus. Există și două case construite din piatră. La poalele munților s-au adăpostit, înecate în verdeață, așezările populațiilor meo, ha, man, puok etc. Unele din ele sînt puțin numeroase, dar își păstrează limba, costumele naționale, felul de viață.

În aceste ținuturi, care erau cîndva sălbătice, puterea populară trebuie să rezolve probleme complicate. În trecut, ne-a spus Lo Van Hak, vice-președinte al Comitetului administrației la regiunii autonome, familiile feudale asupra minorităților naționale, se foloseau de ele în luptele lor interne. Iar pentru a „ține în frâu” diversele populații, colonialiștii francezi înăspreau și aștau din ce în ce mai mult vraja națională. Ei aștau pe thai, care locuiau în Taihan, împotriva thailandezilor din Sonla. Profitînd de ciocnirile dintre aceste populații, străinii îngroșau rîndurile armatei coloniale. Totodată, alții thailandezi din Taihan cîț și celor din Sonla li se sugera că populația meo ar vrea să pună mîna pe orezul lor. Iar muntenii — tribul meo — erau încredințați că posturile militare organizate în regiunile locuite de ei ar servi la protecția lor împotriva populației thai.

În prezent, Partidul celor ce muncesc din Vietnam și guvernul popular au consolidat aici o regiune autonomă, care grupează toate minoritățile naționale. Și cu toate că numeroase greutăți stau în calea lichidării vra-

bel care a fost sădită aici de-a lungul veacurilor, de pe acum pot fi observate importante schimbări. Dispare tot mai mult antagonismul dintre locuitorii din vale și muntenii. Nu mai constituie un fenomen neobișnuit cînd reprezentanții ai populației meo vizitează pe frații lor thai, iar cînd recoltele sînt deficitare, aceștia li aprovizionează cu orez.

Împreună cu Kam Lien, specialist în problemele agricole din Comitetul administrativ al acestei zone, am ajuns în așezarea Hua-Na.

Nu uități că în pragul colibei că scoateți ghețele și să nu vă apropiați de altarul casei — ne-a spus el, cînd am intrat în așezare. Și un alt sfat: înainte de a intra în vorbă, întrebați despre perspectivele recoltei și despre sănătatea copiilor.

Populația thai nu cunoaște aproape de loc diviziunea muncii. Fiecare familie toarece și țese bambacul strîns de ea, făcînd unelte agricole necesare, execută obiecte de olărie și broșe din argint și nichel.

Într-o colibă am găsit o vrăjitoare „în exercițiul funcțiunii”. Capul acesteia era acoperit cu o basma largă, brodată în culori vii, cu colțurile atîrînd pînă la pămînt. Bătrîna vrăjitoare recita descîntece. În spatele ei erau așezate bucate și diferite obiecte — sacrificii aduse spiritelor de către familia care a chemat-o pe vrăjitoare. Fiește, ea își va însuși cea mai mare parte a acestor bunuri.

Asemenea scene devin însă tot mai rare, așa cum dispar „treptat și colibe din bambus. În rîndurile populației thai slăbesc simțitor influența vrăjitorilor sau, cum sînt ei denumiți aici, „șamani”. Prestigiul vrăjitorilor

cedează teren în fața ofensivei noului. Cei drept, mai este necesară o luptă grea și îndelungată, deoarece șamanii indoneziani aici, în același timp, rolul de tămăduitori, profeți și proci. Cînd în așezarea Hua-Na a fost inițiată campania pentru lichidarea analfabetismului, iar apoi a luat ființă un cerc cultural, șamanii au turbat de furie. Ei au prezis că cele mai năpraznice calamități li se vor abate asupra primei brigăzi agricole de intr-ajutorare. Neputința șamanilor a ieșit însă repede la iveală, atunci cînd a devenit evident folosul lucrării în comun a pămîntului. Astfel, noul învinge vechiul, ceea ce este progresist alungă ceea ce este perimat și putred.

Șamanii pun piedici în calea acțiivității medicului Nguyen Kim Fong, cu care am făcut cunoștință la centrul medico-sanitar din apropiere de Thuan-Tiao. Acest centru dispune de un cabinet unde se acordă consultații bolnavilor, precum și de peste 100 de paturi, de o mică secție de chirurgie și chiar de un club.

Ne-am lovit mereu — a continuat medicul după o scurtă pauză — de împotrivirea încăpățînată a șamanilor. Ei caută să convingă pe locuitorii că spiritele interzic categoric orice inovații. Șamanii alțiță populația împotriva lucrătorilor sanitar, o sfătuiesc să refuze să ia chimia etc. Dar ei reușesc tot mai greu să-și etearcă intrigile.

În satul Ban Pan am întîlnit un bătrîn, gras, apatic la prima vedere. Am stat de vorbă cu el în coliba lui. În timp ce scoate rotoacele de fum din pipa lui, el ne spunea: În timpul ocupației franceze, ascultînd de ordinul autorităților feudale, am devenit

șaman. Acum sînt ca și toți ceilalți. Înainte vreme, cînd ogoarele noastre erau năpăstuite de omizi, recurgeam la descîntece. Fiește, în felul acesta nu reușeam nimic. Anul acesta, cînd au revenit omizile, am sfătuii să luăm pe lanurile de orez var amestecat cu mirodulni amare. Această dovadă a fi cu mult mai folositor.

Medicina înregistrează victorii în ce în ce mai mari. În prezent, din cele 353 sate ale regiunii autonome Thai-Meo, 153 au puncte sanitare proprii. În timp ce înainte medicul era cîntatul abia atunci cînd bolnavul era patul de moarte, în prezent lucrurile s-au schimbat. Adeseori la punctele medicale se adună simultan pînă la 50 de persoane. Pentru a scuti bolnavii de lungi călătorii prin jungle au fost înființate detașamente medicale mobile. Ele ajung pînă la cele mai îndepărtate așezări din munte.

Tot mai des localnicii solicită ajutorul reprezentanților autorităților, cer chimia sau tablete împotriva durerilor de stomac.

Sînt și mai grîitoare schimbările înregistrate pe front cultural. Pe Leong Nu ne-a povestit, că în decursul de un an, numărul adulților care frecventează cursurile de alfabetizare a crescut de la 7.500 la 27.200. școlile de građul I învață în prezent peste 24.000 de elevi. În regiunile locuite de populația meo se pregătește fonetizarea scrierii.

MICHEL LIMBOURG ziarist francez